

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 938

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 octombrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.705. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1.....	2
5.706. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov	3
5.712. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6.....	4
5.713. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor.....	5
5.715. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1	6
5.721. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării Universității Tehnice de Construcții București din municipiul București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București	7
5.724. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 305 din 15 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.383/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Societății Comerciale Blissfull Kids — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.06.2025;
 - Referatului de aprobare nr. 4.775 din 23.06.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești, cu sediul în str. Costache Marinescu nr. 1A, municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, are capacitatea maximă de școlarizare de 4 formațiuni de studiu/ 1 schimb (maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 1).

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1,

dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 8. — Societatea Comercială Blissful Kids — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița din Povești din municipiul București, sectorul 1, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular
Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.856/2016 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „gimnazial” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Kids Club Militari” din satul Roșu, comuna Chiajna;
- Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.605/10.10.2011 privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Societății Comerciale Kids Club Militari — S.R.L. din localitatea Roșu pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Kids Club” din localitatea Roșu;
- Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.052/2016 privind acordarea acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kids Club” din satul Roșu, respectiv pentru Școala „Kids Club” din satul Roșu;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 5 din 22.05.2025;
- Referatului de aprobare nr. 4.058 din 27.05.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club”, cu sediul în Str. Rezervelor nr. 91 A, satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, are capacitatea maximă de școlarizare de 20 de formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 20 de formațiuni de studiu/schimbul 1).

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna,

județul Ilfov, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului;

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 8. — Societatea Comercială Kids Club Militari — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Kids Club” din satul Roșu, comuna Chiajna, județul Ilfov, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Ilfov duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 august 2025.
Nr. 5.706.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat
Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului interimar al educației naționale nr. 5.029/2019 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 3 iunie-19 iulie 2019;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.06.2025;
- Referatului de aprobare nr. 4.777 din 23.06.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sector 6, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „științe sociale”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu”, cu sediul în bd. Iuliu Maniu nr. 381-391, municipiul București, sectorul 6, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „științe sociale”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar de stat autorizată Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar de stat acreditată Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6,

are capacitatea maximă de școlarizare de 74 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 37 de formațiuni de studiu/ schimbul 1 și maximum 37 de formațiuni de studiu/ schimbul 2).

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București, sectorul 6, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat
Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 3.243/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 13 mai-8 noiembrie 2019;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.06.2025;
- Referatului de aprobare nr. 4.745 din 23.06.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „filologie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu”, cu sediul în Str. Aluminei nr. 88, municipiul Oradea, județul Bihor, respectiv sediul secundar în Str. Republicii nr. 48, municipiul Oradea, județul Bihor, având structură arondată Grădinița cu Program Prelungit nr. 23, cu sediul în Str. Republicii nr. 41, municipiul Oradea, județul Bihor, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „filologie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „filologie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)” se școlarizează în sediul din Str. Republicii nr. 48, municipiul Oradea, județul Bihor.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar de stat autorizată Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar de stat acreditată Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor, are capacitatea totală de școlarizare de 75 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 45 de formațiuni de

studiu/schimbul 1 și maximum 30 de formațiuni de studiu/schimbul 2), după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în Str. Aluminei nr. 88, municipiul Oradea, județul Bihor, este de 37 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 23 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 14 formațiuni de studiu/schimbul 2);

b) capacitatea maximă de școlarizare în Str. Republicii nr. 48, municipiul Oradea, județul Bihor, este de 32 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 16 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 16 formațiuni de studiu/schimbul 2);

c) capacitatea maximă de școlarizare în Str. Republicii nr. 41, municipiul Oradea, județul Bihor, este de 6 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 6 formațiuni de studiu/schimbul 1).

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bihor, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” din municipiul Oradea, județul Bihor, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Bihor duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 august 2025.

Nr. 5.713.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular
Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.663/2019 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Little Genius” din municipiul București;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 3.862/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „gimnazial” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Little Genius” din municipiul București;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 17.07.2025;
- Referatului de aprobare nr. 5.450 din 21.07.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius”, cu sediul în str. Carol Knappe nr. 95, municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, are capacitatea maximă de școlarizare de 14 formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 8 formațiuni de studiu/schimburi 1 și maximum 6 formațiuni de studiu/schimburi 2).

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1 se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi

înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 8. — S.C. Little Genius — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Little Genius” din municipiul București, sectorul 1, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării Universității Tehnice de Construcții București din municipiul București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.426/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Universității Tehnice de Construcții București din municipiul București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.06.2025;
- Referatului de aprobare nr. 5.558 din 22.07.2025 privind acordarea acreditării Universității Tehnice de Construcții București din municipiul București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „informatică”, calificările profesionale „analist programator” și „tehnician echipamente de calcul”, respectiv domeniul „electronică automatizări”, calificarea profesională „tehnician electronist echipamente de automatizare”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea Universității Tehnice de Construcții București din municipiul București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB, structură fără personalitate juridică, cu sediul în bd. Lacul Tei nr. 122-124, municipiul București, sectorul 2, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „informatică”, calificările profesionale „analist programator” și „tehnician echipamente de calcul”, respectiv domeniul „electronică automatizări”, calificarea profesională „tehnician electronist echipamente de automatizare”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Universitatea Tehnică de Construcții București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și administrativ din unitatea Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1 se preia la unitatea structură fără personalitate juridică acreditată Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2.

Art. 4. — Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, are capacitatea maximă de

școlarizare de 16 formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 5. — Universitatea Tehnică de Construcții București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Universitatea Tehnică de Construcții București pentru Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 7. — Universitatea Tehnică de Construcții București, în calitate de persoană juridică inițitoare, Colegiul de Studii Terțiare Nonuniversitare UTCB din municipiul București, sectorul 2, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 august 2025.
Nr. 5.721.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular
Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.648/2017 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Societății Comerciale Arts & Entertainment — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.06.2025;
- Referatului de aprobare nr. 4.783 din 23.06.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, pentru nivelul de învățământ „primar”, învățământ suplimentar de artă, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem”, cu sediul în Str. Chiparosului nr. 36, municipiul București, sectorul 3, pentru nivelul de învățământ „primar”, învățământ suplimentar de artă, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 16 formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 8. — Societatea Comercială CRID ARTS & ENTERTAINMENT — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară de Muzică „Boem” din municipiul București, sectorul 3, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 august 2025.
Nr. 5.724.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 305

din 15 septembrie 2025

Dosar nr. 623/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Bâldean	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 623/1/2025, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 764/63/2022.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; intimata-pârâtă a depus, în termen legal, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la aceste probleme de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 5 martie 2025, în Dosarul nr. 764/63/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul muncii), raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015 (Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015), în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, faptul că raporturile de muncă nu au fost reluate din oficiu de către angajator, iar asupra deciziei de suspendare s-a pronunțat definitiv o instanță judecătorească, însă anterior publicării deciziei de neconstituționalitate, determină incidența unui raport juridic care nu a fost definitiv consolidat, cu efectele și în sensul celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1065 din 3 noiembrie 2022 (Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022)?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 18 martie 2025, termenul de judecată fiind stabilit la data de 15 septembrie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

„Art. 52. — (...) (2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară și i se plătește, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

11. Prin *Sentința civilă nr. 2.576 din 13 decembrie 2023*, pronunțată de Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 764/63/2022, s-a respins acțiunea formulată de reclamantul X, în contradictoriu cu pârâta Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A. — Sucursala de Transport Feroviar de Călători Craiova.

12. Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut că, prin Decizia din 21 noiembrie 2012, s-a dispus de către unitatea angajatoare modificarea contractului individual de muncă al reclamantului, acesta fiind încadrat ca muncitor necalificat lucrări obișnuite. Reclamantul nu a făcut dovada contestării deciziei de modificare a contractului individual de muncă.

13. Prin Decizia din 15 martie 2013, pârâta a dispus, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, suspendarea contractului individual de muncă al reclamantului, începând cu data de 18 martie 2013, ca urmare a formulării unei plângeri penale împotriva acestuia.

14. În art. 3 din aceeași decizie s-a menționat că, în cazul în care se constată nevinovăția, salariatul își reia activitatea și i se plătește o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului.

15. Reclamantul a susținut că, drept urmare a constatării nevinovăției sale, i se cuvin despăgubiri pentru perioada în care contractul individual de muncă i-a fost modificat, respectiv suspendat.

16. Prin *Sentința penală nr. 67 din 9 februarie 2023*, pronunțată de Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, definitivă prin Decizia penală nr. 1.225 din 22 iunie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 6.276/63/2021, instanța l-a achitat pe inculpatul X pentru infracțiunea de abuz în serviciu, a dispus încetarea procesului penal față de inculpat cu privire la infracțiunile de luare de mită și dare de mită și a lăsat nesoluționată acțiunea civilă exercitată față de inculpat de partea civilă S.N.T.F.C. „CFR Călători” — S.A. — Sucursala de Transport Feroviar de Călători Craiova.

17. În *Sentința penală nr. 67 din 9 februarie 2023* a Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori s-a menționat că, în ceea ce privește infracțiunile de luare de mită și dare de mită, deși instanța reține vinovăția inculpatului pentru săvârșirea acestor infracțiuni, în raport cu momentul săvârșirii faptelor (13 iunie 2012 și, respectiv, 28 aprilie 2012) și limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni, a intervenit prescripția răspunderii penale.

18. În Decizia penală nr. 1.225 din 22 iunie 2023 a Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori se reține că: „Având în vedere cele expuse, precum și că din probatoriul administrat a rezultat că fapta de luare de mită a existat și a fost comisă cu vinovăție de inculpat, cu toate că a intervenit prescripția răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită, apare evident că, în mod corect, prima instanță a dispus și confiscarea de la inculpat a sumei de 30 lei primită cu titlu de mită de la investigatorii A și B.”

19. Cu toate că a fost dovedită și reținută vinovăția salariatului, acesta a beneficiat de legea penală mai favorabilă, fiind încetat procesul penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, deci nu a fost dispusă achitarea reclamantului ca urmare a constatării nevinovăției acestuia, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a)-d) raportat la art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală.

20. Pe cale de consecință, tribunalul a reținut că nu sunt întrunite cerințele art. 52 alin. (2) din Codul muncii, care să justifice acordarea integrală a drepturilor salariale de care ar fi

beneficiat reclamantul în perioada suspendării contractului individual de muncă, considerent față de care cererea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

21. *Împotriva sentinței, în termen legal și motivat, a declarat apel reclamantul*, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

— în teza principală, în temeiul art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă, admiterea apelului, anularea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, având în vedere faptul că aceasta nu a intrat în cercetarea fondului;

— în teza subsidiară, în temeiul art. 480 alin. (2) din Codul de procedură civilă, admiterea apelului, schimbarea sentinței atacate, iar pe fond admiterea acțiunii astfel cum a fost precizată.

22. Apelantul-reclamant a susținut că esențial în cauza de față nu este interpretarea, din punct de vedere juridic penal, a noțiunii de nevinovăție, ci faptul că unitatea angajatoare nu a fost prejudiciată în niciun mod prin demararea dosarului penal raportat la reclamant, pe al cărui cazier judiciar, solicitat atunci când a fost convocat în vederea reangajării, nu era menționată nicio infracțiune.

23. A solicitat să se observe că în speță nu s-a intrat în cercetarea fondului cauzei, nu s-au efectuat cercetări, respingându-se, ca inutile, proba cu înscrisuri, martori, expertiză tehnică contabilă, fără respectarea dreptului său de a proba că este nevinovat și că a suferit prejudicii morale.

24. De asemenea, a arătat că a fost nevoit să parcurgă toate procedurile și inconvenientele unei urmăriri penale și apoi cercetări judiciare, soldate la final cu emiterea soluției de clasare, pronunțată de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov la data de 24 septembrie 2021, din care rezultă că a fost achitat, întrucât nu sunt probe cu privire la săvârșirea infracțiunilor de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni și abuz în serviciu. Este adevărat că, după pronunțarea ordonanței de clasare, pentru celelalte infracțiuni pentru care a fost cercetat s-a dispus, prin sentința penală sus-amintită, încetarea procesului penal, și nu achitarea, însă ceea ce este esențial în speță este lipsa cazierului judiciar, de altfel singurul act juridic civil ce i s-a solicitat a fi prezentat de către unitatea angajatoare la convocarea în vederea reîncadrării.

25. De aceea, în cauză își găsește aplicabilitate art. 52 alin. (2) din Codul muncii.

26. *Intimata-pârâtă* a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului, susținând, în esență, că plata despăgubirii egale cu salariul și a celorlalte drepturi de care salariatul a fost lipsit pe perioada suspendării contractului individual de muncă este strict condiționată de constatarea nevinovăției acestuia.

27. A considerat că în cauză nu ar trebui să se țină cont de prevederile Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituția României, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

28. În situația de față, în care contractul individual de muncă al apelantului-reclamant a fost suspendat în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, și pentru care există hotărâri judecătorești definitive, prin care decizia de suspendare a fost menținută ca legală și temeinică, a apreciat că se află în fața unei false pretenții, cauza fiind soluționată definitiv, adică pentru faptele constitutive, modificatoare sau extinctive de situații juridice, realizate în întregime înainte de intrarea în vigoare a legii noi, precum și pentru efectele produse în acea situație juridică înainte de acest moment se aplică numai legea veche — legea

în vigoare la data producerii faptei respective ori a efectelor ei, deoarece, dacă s-ar aplica o lege ulterioară, ar însemna să i se atribuie efect retroactiv.

29. În sprijinul acestui punct de vedere a invocat considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, potrivit căreia „*întrucât deciziile sale produc efecte numai pentru viitor, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, cele stabilite prin prezenta decizie urmează a se aplica de către Casa Națională de Pensii Publice, prin casele județene de pensii și casele sectoriale de pensii, de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I; totodată, instanțele judecătorești vor aplica prezenta decizie numai pentru cauzele pendinte la momentul publicării acesteia, cauze în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, precum și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată, în această ultimă ipoteză, decizia pronunțată de Curtea Constituțională constituind temei al revizuirii potrivit art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă*”.

30. Dacă vor fi depășite aceste apărări, drepturile salariale nu pot fi acordate de către instanța de judecată decât începând cu data de 17 iunie 2015, și nu cu data suspendării contractului individual de muncă, respectiv 18 martie 2013.

31. În ședința publică din data de 5 martie 2025, instanța a pus în discuție sesizarea instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept redată la paragraful 8 din prezenta decizie.

32. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată s-au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

33. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

34. Astfel, soluționarea cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015 — dacă în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, faptul că raporturile de muncă nu au fost reluate din oficiu de către angajator, iar asupra deciziei de suspendare s-a pronunțat definitiv o instanță judecătorească, însă anterior publicării deciziei de neconstituționalitate, determină incidența unui raport juridic care nu a fost definitiv consolidat, cu efectele și în sensul celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022.

35. Obiectul acțiunii este reprezentat de obligarea părâtului la plata diferențelor salariale dintre drepturile salariale încasate și cele convenite de la 18 martie 2013 la zi, sume ce urmează a fi indexate, majorate și actualizate; obligarea intimetei la plata sumei de bani reprezentând diferențe salariale determinate potrivit certificatelor de calificare profesională anexate; obligarea intimetei la plata unor daune-interese în cuantum de 100.000 lei pentru prejudiciul produs prin atingerea adusă onoarei și reputației, motivat de faptul că prin Decizia din 15 martie 2013 s-a dispus, începând cu data de 18 martie 2013, suspendarea contractului individual de muncă în baza art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii.

36. Curtea a apreciat necesară sesizarea instanței supreme față de Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, invocând considerentele cuprinse în paragrafele 108 și 109.

37. În prezenta cauză, apelantul-reclamant a formulat contestație împotriva deciziei de suspendare, ce a fost soluționată

definitiv anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015.

38. Intimata-pârâtă a arătat că, în ceea ce privește reluarea activității apelantului-reclamant, nu s-a avut în vedere menționata decizie.

39. Așadar, apelantul-reclamant se regăsește în situația în care, la data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, contestația era soluționată definitiv, iar angajatorul nu a dat o decizie de încetare a suspendării contractului de muncă, nici din oficiu, nici la cererea angajatului, deci nu se află în niciuna dintre situațiile în care „raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat”, astfel cum au fost stabilite prin paragrafele antemenționate: nu se afla în termenul de contestare a deciziei de suspendare a contractului individual de muncă, nu avea pe rol formulată o asemenea contestație la instanța judecătorească și nu fusese emisă o decizie de încetare a suspendării contractului de muncă.

40. Problema de drept este nouă, avându-se în vedere că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre cu privire la textele de lege menționate.

41. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

42. *Apelantul-reclamant a depus, în scris, un punct de vedere*, prin care a apreciat că speța dedusă judecării determină incidența unui raport juridic ce nu fost definitiv consolidat, cu efectele și în sensul celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022.

43. Speța dedusă judecării vizează o situație juridică specială, în care este necesară o soluție nuanțată față de cele două orientări diferite din jurisprudență, în sensul că dispozițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii ar distinge între reluarea activității de către salariat și plata despăgubirilor, acestea din urmă stabilindu-se, așa cum în mod expres arată textul, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, ce implică și ele condiția culpei, văzută însă distinct de cea penală.

44. Instanța a reținut că, în situațiile în care procesul penal încetează fără a se pronunța o hotărâre definitivă de condamnare, se creează o situație complexă în care nu a fost înlăturată prezumția de nevinovăție a salariatului, prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituția României.

45. În cazul de față, în dosarele penale, pentru o parte a infracțiunilor a fost dispusă achitarea, iar pentru celelalte încetarea procesului penal, prin intervenirea prescripției răspunderii penale. În asemenea spețe, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat următoarele: „128. Conceptul de vinovăție ca trăsătură generală a infracțiunii este autonom față de conceptul de nevinovăție a angajatului, la care se referă dispozițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii. 129. Edificatoare sunt și dispozițiile art. 28 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală, care prevăd că: «Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului»”.

46. Apelantul-reclamant a apreciat, de asemenea, că sunt relevante considerentele cuprinse în paragrafele 36-37 din Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 19 din 13 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1010 din 15 decembrie 2016 (*Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016*).

47. A susținut că de la data publicării deciziei de neconstituționalitate, când încetează efectele art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, se naște dreptul de a solicita

despăgubiri echivalente cu drepturile salariale ale angajatului, pentru perioada în care a fost suspendat contractul de muncă până la reintegrarea efectivă, ca urmare a dispariției unei norme care nu mai poate produce niciun efect juridic.

48. Raportat la conceptul de „nevinovăție” utilizat de art. 52 alin. (2) din Codul muncii, acesta prezintă autonomie conceptuală, nefiind echivalent cu termenul existent în dreptul penal, fapt statuat în considerentele aceleiași Decizii nr. 15 din 19 septembrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

49. Cu alte cuvinte, orice eventuală faptă ilicită a angajatului în executarea obligațiilor de serviciu trebuie analizată și sancționată în mod direct, prin exercitarea acțiunii disciplinare, și nu indirect, prin suspendare, urmată de o ulterioară reapreciere a faptei ce a determinat angajatorul să ia măsura suspendării.

50. Concluzionând, a apreciat că se impune o reformulare a problemei de drept, urmând a se statua că, în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, faptul că raporturile de muncă nu au fost reluate din oficiu de către angajator, iar asupra deciziei de suspendare s-a pronunțat definitiv o instanță judecătorească, însă anterior publicării deciziei de neconstituționalitate, determină incidența unui raport juridic care nu fost definitiv consolidat, cu efectele și în sensul celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022.

51. *Intimata-pârâtă a depus, în scris, un punct de vedere*, prin care a apreciat că în cauză este incident art. 52 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, ca urmare a faptului că, în Dosarul penal nr. 6.276/63/2021, deși s-a constatat vinovăția salariatului pentru fapta de luare de mită, a intervenit prescripția, ceea ce a pus angajatorul în situația revocării suspendării.

52. După aplicarea încetării suspendării, angajatorul a aplicat măsura desfacerii disciplinare a contractului individual de muncă, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

53. Apelantul-reclamant nu a solicitat reintegrarea pe postul de șef de tren după data în discuție, respectiv 2015, după pronunțarea instanțelor în 2013, în sensul menținerii suspendării activității pentru urmărirea sa penală privind săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în exercitarea activității în funcția de șef de tren.

54. A solicitat să se constate că nu este necesară sesizarea instanței supreme și că practica judiciară a Curții de Apel Craiova în asemenea cauze este unitară.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept

55. Instanța de trimitere a reținut, față de obiectul acțiunii și de Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, că, în ceea ce privește noțiunea de raport juridic definitiv consolidat, relevantă în cauză este producerea efectelor unei norme, după publicarea deciziei de neconstituționalitate a acesteia, raportat și la caracterul proporțional al suspendării contractului pentru acest motiv în raport cu obiectivul ce trebuie atins, astfel cum a fost reținut de instanța de control constituțional prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

56. Prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016 s-a statuat astfel: „Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii nu își mai produc efectul și dau naștere unui drept de creanță constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația cuvenită salariaților, pe durata suspendării, în cauzele nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

57. Prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022 s-a statuat că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, urmare a efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, în situația în care raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale nu a fost definitiv consolidat, în patrimoniul salariatului ia naștere un drept de creanță constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația cuvenită, pe toată durata suspendării, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale.”

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

58. Prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, reținând că:

„37. (...) în urma efectuării testului de proporționalitate vizând măsura restrângerii exercițiului dreptului la muncă, suspendarea contractului individual de muncă ca efect al formulării unei plângeri penale de către angajator împotriva salariatului nu întrunește condiția caracterului proporțional, măsura fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins, astfel că dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 sunt neconstituționale.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

59. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, lipsind cerința existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, precum și raportul întocmit de judecătorii-raportori, constată următoarele:

60. Prealabil analizării în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este ținută să verifice dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

61. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — astfel

cum au fost acestea decelate în jurisprudența instanței supreme dezvoltată pe marginea mecanismului procedural în discuție —, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

c) existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită;

f) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

62. Evaluând elementele sesizării pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că doar o parte dintre cerințele anterior enunțate sunt întrunite.

63. Astfel, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate legate de titularul sesizării și de stadiul soluționării pricinii în care sesizarea a fost promovată, întrucât Curtea de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a fost investită cu soluționarea apelului declarat de reclamant în contradictoriu cu intimata-pârâtă Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A. — Sucursala de Transport Feroviar de Călători Craiova, într-un litigiu având ca obiect plata diferențelor salariale dintre drepturile încasate și cele convenite pe perioada suspendării contractului individual de muncă în baza dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii. Drept urmare, potrivit dispozițiilor art. 271 alin. (2) din Codul muncii și ale art. 96 pct. 2 și art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, curtea de apel judecă în ultimă instanță.

64. În ceea ce privește condiția ca prin sesizare să fie dedusă spre interpretare o veritabilă *chestiune de drept*, susceptibilă unei dezlegări de principiu, aptă să preîntâmpine jurisprudența neunitară, precum și condiția *nestatuării anterioare*, se constată o serie de neregularități, care fac demersul inadmisibil.

65. Dintru început se cuvine reamintit că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege, în scopul asigurării unor dezlegări jurisdicționale adecvate și unitare, aspect statuat în mod constant în jurisprudența instanței supreme.

66. În absența definirii în art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de „chestiune de drept”, această cerință este supusă unei evaluări în concret din partea instanței supreme, raportat la elementele care legitimează, în aprecierea instanței de trimitere, declanșarea mecanismului pronunțării hotărârii prealabile.

67. Așa cum s-a arătat și în doctrină, pentru a fi justificată intervenția instanței supreme în scopul preîntâmpinării unei jurisprudențe neunitare, este necesar ca respectiva chestiune de drept să releve aspecte dificile și controversate de interpretare, date de neclaritatea normei, de caracterul incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni deopotrivă de justificate față de imprecizia redactării textului legal.

68. De asemenea, jurisprudența consolidată, timp de peste un deceniu, în legătură cu această condiție de admisibilitate a statuat constant că în sesizarea Înaltei Curți de Casație

și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (în acest sens, spre exemplu, deciziile nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; nr. 39 din 23 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 11 noiembrie 2019; nr. 40 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 23 septembrie 2021; nr. 45 din 12 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 31 iulie 2023, etc.).

69. Ca atare, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege fie din cauză că acesta este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare sau că și-ar putea extinde efectele după data abrogării lui (prin ultraactivitate), fie că ar intra în coliziune cu principii fundamentale ale dreptului.

70. Definitorie, așadar, pentru această procedură este dezlegarea de principiu pe care o poate da instanța supremă în legătură cu sensul normei de drept, cu cea mai adecvată interpretare a lui, atunci când este susceptibil de mai multe înțelesuri, astfel încât ulterior, printr-o aplicare corespunzătoare din partea instanțelor, jurisprudența să capete coerență și unitate.

71. Caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie evidențiate în încheierea de sesizare, a cărei motivare se impune a fi aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate a întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (în acest sens, spre exemplu, deciziile nr. 88 din 4 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 6 februarie 2018; nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018; nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020; nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, etc.).

72. Drept urmare, punctul de vedere exprimat de instanța de trimitere necesită să aibă o anumită complexitate, să fie conceput astfel încât să demonstreze o reală dificultate în a discerne care posibilă interpretare a normei de drept este cea mai adecvată.

73. Aceasta, întrucât interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin instanței de judecată investite și reprezintă o obligație ridicată la rang de principiu fundamental, ce își găsește consacrarea în prevederile art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă (în acest sens, spre exemplu, deciziile nr. 6 din 20 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 3 martie 2020; nr. 1 din 18 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 26 martie 2021; nr. 24 din 9 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 7 iunie 2022, etc.).

74. În sesizarea dedusă examinării de față, instanța de trimitere solicită răspuns la întrebarea dacă, în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, decizie de

suspendare a contractului individual de muncă, faptul că raporturile de muncă nu au fost reluate din oficiu de către angajator, iar asupra deciziei de suspendare s-a pronunțat definitiv o instanță judecătorească, însă anterior publicării deciziei de neconstituționalitate, determină incidența unui raport juridic care nu a fost definitiv consolidat, cu efectele și în sensul celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022.

75. Prin punctul de vedere exprimat, după ce a arătat care este obiectul acțiunii în cauza pendinte și ce a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, instanța de trimitere a apreciat că, în ceea ce privește *noțiunea de raport juridic definitiv consolidat*, relevantă în cauză este producerea efectelor unei norme, după publicarea deciziei de neconstituționalitate a acesteia, raportat și la caracterul proporțional al suspendării contractului pentru acest motiv în raport cu obiectivul ce trebuie atins, astfel cum a fost reținut de instanța de control constituțional prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015.

76. Așadar, prin acest punct de vedere, instanța de trimitere nu a demonstrat care ar fi posibilele interpretări antinomice pe care chestiunea de drept le-ar suscita, nu a arătat care ar fi dificultățile real întâmpinate în a discerne care este varianta de interpretare juridică adecvată, astfel că încheierea de sesizare nu cuprinde o justificare îndestulător de convingătoare asupra modului în care chestiunea de drept care face obiectul întrebării prealabile ar putea, în realitate, să susțină potențialul textelor de lege de a genera practică neunitară și, pe cale de consecință, să necesite o dezlegare de principiu.

77. În realitate, instanța de sesizare, apreciind că s-ar prefigura un caracter neunitar al jurisprudenței naționale (sens în care a indicat două decizii civile definitive, pronunțate de Curtea de Apel Suceava și Curtea de Apel Ploiești), s-a plasat în sfera propriei nevoi de confirmare a variantei de interpretare propuse prin încheierea de sesizare.

78. Or, dubiul de interpretare și aparenta dificultate a problemei de drept ar putea fi surmontate printr-o interpretare adecvată și corelată a normelor de drept stabilite ca fiind incidente cauzei, în consens cu reperele jurisprudențiale reflectate în deciziile obligatorii pronunțate de instanța supremă și de instanța de contencios constituțional.

79. În acest context se cuvine a fi subliniat că, și în situația în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat cu privire la problema de drept dedusă judecătii, în măsura în care există dezlegări asupra unor situații similare, fiind suficientă preluarea raționamentului juridic și aplicarea lui în cauză, acestea constituie repere utile în procesul de interpretare a normei juridice și astfel chestiunea de drept își pierde caracterul dificil, susceptibil de a sta la baza dezvoltării unei jurisprudențe neunitare.

80. Așadar, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu — pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite.

81. Examenul deciziilor interpretative pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare în legătură cu chestiuni de drept similare relevă împrejurarea că instanța supremă a oferit deja suficiente repere pentru interpretarea și aplicarea unitară a normelor legale în discuție, care se impun a fi respectate și valorificate, *mutatis mutandis*, de către instanța de trimitere în cauza cu care aceasta a fost investită, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind atributul său constituțional exclusiv.

82. Astfel, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, anterior amintită, s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Codul muncii, adică aceluiași prevederi a căror interpretare se solicită și prin sesizarea de față, că: „(...) în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, urmare a efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, în situația în care raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale nu a fost definitiv consolidat, în patrimoniul salariatului ia naștere un drept de creanță constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația cuvenită, pe toată durata suspendării, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale.”

83. În considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

„105. Astfel cum rezultă din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, deciziile de constatare a neconstituționalității legilor se aplică raporturilor juridice care se nasc după publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I — *facta futura*, dar și situațiilor juridice care nu au fost definitiv consolidate la data publicării deciziei — *facta pendente*.”

106. În Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, Curtea Constituțională a reținut că «o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia — cauze pendinte, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile — indiferent de invocarea excepției până la publicarea deciziei de admitere, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării deciziei Curții este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat. În acest mod, efectele deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional se produc erga omnes. În privința cauzelor care nu se află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, fiind vorba despre un raport juridic epuizat — *facta praeterita*, Curtea a reținut că partea nu mai poate solicita aplicarea deciziei de admitere, întrucât decizia de admitere a Curții nu poate constitui temei legal pentru o acțiune în justiție, în caz contrar consecința fiind extinderea efectelor deciziei Curții pentru trecut» (paragraful 58).

107. Curtea a reținut însă că, «în mod excepțional, aplicarea pentru viitor a deciziilor sale vizează și cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, indiferent dacă până la momentul publicării în Monitorul Oficial a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, acestea au fost soluționate definitiv și irevocabil, de vreme ce, prin exercitarea căii extraordinare de atac a revizuirii, decizia Curții Constituționale se va aplica acestor cauze. Cererea de revizuire urmează a fi soluționată în acord cu decizia Curții care modifică sau înlătură, după caz, pentru viitor toate efectele juridice pe care norma neconstituțională le produce cu privire la acel raport juridic. Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, soluția legislativă care consacră dreptul persoanelor prevăzute de lege de a exercita calea de atac a revizuirii nu intră în coliziune cu prevederile constituționale privind efectele ex nunc ale deciziei de admitere a Curții, revizuirea putând fi exercitată numai după publicarea în Monitorul Oficial al României a actului Curții. Efectele unei decizii de admitere pronunțate de instanța de contencios constituțional se întind inter partes numai ex nunc, deoarece revizuirea este cea care în mod direct produce efecte pentru trecut, și nu decizia de admitere a Curții Constituționale, aceasta din urmă fiind numai un instrument, un motiv legal pentru reformarea viitoare a hotărârilor judecătorești care s-au întemeiat pe dispoziția declarată neconstituțională.

Prin urmare, decizia de admitere a Curții Constituționale mediază revizuirea, și nu invers, iar efectele pentru trecut de remediere a aspectelor dintr-o hotărâre judecătorească definitivă ce nu au putut fi prevenite sunt o consecință a căii de atac extraordinare și nicidecum a actului emis de instanța de contencios constituțional (...). Totodată, Curtea a stabilit că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data publicării, altele decât cea în care a fost pronunțată decizia Curții Constituționale, soluționate definitiv prin hotărâre judecătorească, ipoteză ultimă în care decizia de admitere constituie motiv de revizuire» (paragraful 59).

108. Ca atare, dând eficiență sintagmei menționate la paragraful 58 din decizia sus-citată — «raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat», se constată că Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015 produce efecte în situația angajaților asupra cărora planează suspiciunea că au săvârșit anterior publicării deciziei o faptă în legătură cu serviciul, față de care angajatorul a formulat plângere penală și a decis suspendarea raportului de muncă, și care fie se aflau în termenul de contestare a deciziei de suspendare a contractului individual de muncă, fie aveau deja formulată o asemenea contestație la instanța judecătorească, fie nu contestaseră decizia de suspendare.

109. Cu privire la categoria angajaților care nu au formulat contestație, chiar dacă decizia de suspendare a raportului de muncă a rămas definitivă, aceasta a continuat să își producă efectele și la momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, până la momentul în care angajatorul a emis, după caz, din oficiu, la cererea salariatului ori în baza unei hotărâri judecătorești definitive, o decizie de încetare a suspendării sau până la momentul soluționării definitive a plângerii penale, acestea fiind situațiile în care raportul juridic nu este definitiv consolidat.

84. Însăși instanța de trimitere a invocat considerentele de la paragrafele 108 și 109 din decizie, însă a apreciat că apelantul-reclamant nu se găsește în situația vizată de dezlegarea cu valoare de principiu și caracter obligatoriu, respectiv aceea ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind constituțională să nu fie definitiv consolidat.

85. Or, prin decizia amintită, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a dat eficiență noțiunii de „raport juridic definitiv consolidat”, astfel cum aceasta a fost consacrată în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, stabilind că nu este vorba despre un asemenea raport juridic în situația angajaților asupra cărora planează suspiciunea că au săvârșit anterior publicării deciziei o faptă în legătură cu serviciul, față de care angajatorul a formulat plângere penală și a decis suspendarea raportului de muncă, și care fie se aflau în termenul de contestare a deciziei de suspendare a contractului individual de muncă, fie aveau deja formulată o asemenea contestație la instanța judecătorească, fie nu contestaseră decizia de suspendare (paragraful 108).

86. De asemenea, a stabilit că nu este vorba despre un raport juridic definitiv consolidat în privința angajaților care nu au formulat contestație și în situația cărora, chiar dacă decizia de suspendare a raportului de muncă a rămas definitivă, aceasta a continuat să își producă efectele și la momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, până la momentul în care angajatorul a emis, după caz, din oficiu, la cererea salariatului ori în baza unei hotărâri judecătorești definitive, o decizie de încetare a suspendării sau până la momentul soluționării definitive a plângerii penale (paragraful 109).

87. Așadar, potrivit celor arătate, Înalta Curte de Casație și Justiție a expus în jurisprudența sa obligatorie anterioară raționamentul juridic concret de decelare a modului de aplicare a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015 în raport cu noțiunea de „raport juridic definitiv consolidat”, circumscris regulilor privind aplicarea în timp a deciziilor instanței de contencios constituțional.

88. Împrejurarea invocată de instanța de trimitere, potrivit căreia apelantul-reclamant nu se afla în termenul de contestare a deciziei de suspendare a contractului individual de muncă, nu avea pe rol formulată o asemenea contestație la instanța judecătorească și nu fusese emisă o decizie de încetare a suspendării contractului de muncă, astfel încât nu se află în niciuna dintre situațiile în care „raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat”, astfel cum au fost stabilite prin paragrafele antemenționate din Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, reprezintă doar o circumstanță particulară a cauzei. Or, interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, iar nu instanței supreme, sesizată în procedura hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

89. Astfel fiind, se cuvenea ca instanța de trimitere să utilizeze reperele consacrate în jurisprudența consolidată a Curții Constituționale, cu referire la efectele juridice atașate deciziilor de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate și la regulile privind aplicarea în timp a acestor decizii.

90. În acest sens, se impunea a fi observat aspectul că prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, pe motiv că se instituie o restrângere nejustificată a exercitiului dreptului la muncă, ce nu respectă principiul proporționalității *stricto sensu*, Curtea Constituțională arătând că garanțiile instituite de lege în favoarea salariatului nevinovat al cărui contract de muncă a fost suspendat, și anume posibilitatea reluării activității și plata unei despăgubiri egale cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului, precum și dreptul de a se încadra în muncă pe durata suspendării contractului, nu sunt suficiente pentru a asigura protecția dreptului la muncă împotriva unor decizii arbitrare ce ar putea fi emise de angajator.

91. Drept urmare, în analiza preliminară asupra condițiilor de admisibilitate, titularul sesizării trebuia să acorde cuvenita semnificație juridică împrejurării că măsura suspendării contractului individual de muncă (rămasă definitivă printr-o hotărâre judecătorească ce are atașat efectul autorității de lucru judecat) continua să producă efecte la momentul publicării deciziei Curții Constituționale.

92. Reiterând, în procedura pronunțării hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de stabilire a normei incidente și de interpretare și aplicare a legii; judecătorul cauzei, în virtutea plenitudinii funcției sale jurisdicționale, este cel chemat să rezolve și posibile dificultăți de interpretare ori de corelare a unor norme juridice, fie ele neclare ori incomplete, folosind metodele de interpretare a legii, în acord cu principiile de drept, cu statuările doctrinare și cele jurisprudențiale în materie, atât timp cât interpretarea legii substanțiale și a celei de procedură reprezintă o etapă distinctă și absolut necesară în procesul de aplicare a dreptului la o situație de fapt concretă.

93. Concluziv, sesizarea vizând pronunțarea unei hotărâri prealabile nu îndeplinește condițiile de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni dificile de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu și la nestatuarea anterioară de către instanța supremă, în înțelesul dat acestora conform jurisprudenței consolidate a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 764/63/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, faptul că raporturile de muncă nu au fost reluate din oficiu de către angajator, iar asupra deciziei de suspendare s-a pronunțat definitiv o instanță judecătorească, însă anterior publicării deciziei de neconstituționalitate, determină incidența unui raport juridic care nu a fost definitiv consolidat, cu efectele și în sensul celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1065 din 3 noiembrie 2022?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

